

ת"פ 56385/11/16 - מדינת ישראל נגד עבדול רחמן רחיל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 במרץ 2017

ת"פ 56385-11-16 מדינת ישראל נ' רחיל

לפני כבוד השופט בני שגיא

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד מיכאל כהן

נגד

עבדול רחמן רחיל

ע"י ב"כ עו"ד מחמוד נעאמנה

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקת נשק שלא כדין, לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין תשל"ז-1977.

במסגרת הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים תוקן כתב האישום, אולם לא גובשה הסכמה לעניין העונש, ובהקשר זה, טען כל צד על-פי מיטב שיקול דעתו.

על-פי האמור בכתב האישום, ביום 14.10.07 נגנב אקדח מסוג "יריחו" מבעליו, וביום 18.11.16 החזיק הנאשם באקדח הגנוב, בכיס מעילו, כשהוא דרוך, טעון ומוכן לירי.

טיעוני הצדדים

2. לשיטת התביעה, יש לראות בנסיבות ההחזקה, כפי שתוארו בכתב האישום, כבעלות פוטנציאל משמעותי לפגוע בביטחון הציבור, וככאלה המצדיקות השתת עונש מאסר משמעותי. נטען, כי בנסיבות קלות יותר קבעו בתי המשפט מתחם עונש הולם הנע בין שנת מאסר לשלוש שנות מאסר, כאשר במקרה שלפנינו, יש לקבוע מתחם גבוה במעט מאותו מתחם שנקבע. התובע, עו"ד מיכאל כהן, הפנה

למספר רב של פסקי דין, וסבר כי גם אם משקללים את הודאת הנאשם ונסיבותיו האישיות, הרי לאור עברו הפלילי, יש מקום להטלת עונש מאסר המצוי בשליש העליון של מתחם הענישה, בצירוף לקנס ומאסר מותנה.

3. הסניגור, עו"ד נעאמנה, עתר להשתת עונש נמוך באופן משמעותי מהעונש לו עתרה התביעה, תוך הפניית בית המשפט לפסקי דין התומכים בעמדתו. הוסבר, כי מניתוח הנסיבות ורף הענישה שנקבע בפסיקה, יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר לתקופה אותה ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות (ברף התחתון) ועד 12 חודשי מאסר (ברף העליון). הסניגור התייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לאירוע המוחי שעבר (הוצגו מסמכים), לאירוע בו נדקר בבית המעצר, למצבו המשפחתי (נשוי ואב לחמישה ילדים שהגדול ביניהם בן 7.5), וכן למשקל הנמוך שיש ליתן לעברו הפלילי הישן. על יסוד הנתונים שפורטו לעיל, סבר הסניגור כי יש מקום להשתת ענישה המשקפת את תקופת מעצרו של הנאשם (כחמישה חודשים), ולכל היותר, בתוספת מצומצמת בלבד.

דין והכרעה

4. דומה כי אין צורך להכביר מילים על החומרה הרבה הקיימת בעבירות נשק, עבירות אשר טומנות בחובן פוטנציאל גבוה לפגיעה בגוף, ומקימות סיכון ממשי וחמור לציבור.

עמד על כך בית המשפט העליון בע"פ 5120/11 **שתיווי נ' מדינת ישראל** (18.12.2011) שם נקבעו הדברים הבאים:

"לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה היתרה הנודעת לעבירות נשק בכלל ולעבירת החזקת נשק שלא כדין בפרט המקימה סיכון ממשי וחמור לציבור ויוצרת פוטנציאל להסלמה עבריינית ולפיכך מחייבת ליתן ביטוי עונשי הולם ומרתיע באמצעות הרחקת מבצעי העבירה מן החברה לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל".

5. בענייננו, וכפי שטען התובע, בקביעת המתחם יש מקום ליתן ביטוי לעובדה כי הנשק הוחזק כשהוא דרוך, טעון ומוכן לירי, אף שלא צוין בכתב האישום הרקע להחזקתו או נתון בדבר כוונה לעשות בו שימוש.

6. מתוך כלל פסקי הדין שהוגשו על-ידי הצדדים, ואחרים שאותרו על ידי, ראיתי לציין את פסקי הדין הבאים כרלוונטיים לקביעת מתחם העונש ההולם:

רע"פ 2281/15 **חדיג'ה נ' מדינת ישראל** (27.4.2015) שם הורשע הנאשם **בהחזקת נשק** (אקדח, שתי מחסניות ו-18 כדורים) כשהם עטופים בשקית ומוטמנים באדמה. בית משפט השלום גזר על הנאשם שישה חודשי מאסר לריצוי בפועל, אולם בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, והעמיד את העונש על **10 חודשי מאסר**. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור, תוך שציין כי העונש שהושת על הנאשם אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת.

ע"פ 2398/14 **אלהוזייל נ' מדינת ישראל** (8.7.2014) שם הורשע הנאשם בעבירה של **החזקת נשק** (אקדח, מחסנית עם 8 כדורים וקופסה ובה 38 כדורים נוספים). בית המשפט המחוזי הטיל עונש של **13 חודשי מאסר**, ובית המשפט העליון דחה את הערעור.

ע"פ 4329/10 **אסמאעיל נ' מדינת ישראל** (14.11.2010) שם דובר בנאשם אשר הורשע **בהחזקה ונשיאה של נשק** (אקדח טעון) והוטלו עליו **20 חודשי מאסר**. בית המשפט העליון דחה את הערעור אף שדובר בנאשם צעיר ונורמטיבי ללא עבר פלילי, אשר קיבל אחריות על מעשיו. לציין, כי מקרה זה חמור מענייננו, נוכח הרשעת הנאשם שם בעבירה של נשיאת נשק, מעבר לעבירת ההחזקה בה הורשע הנאשם שבפניי.

רע"פ 1246/17 **מטר נ' מדינת ישראל** (12.3.2017) שם הורשע הנאשם בעבירה של החזקת נשק והחזקת אבזר לנשק, וזאת ביחס להחזקת אקדח, שתי מחסניות וקופסת כדורים. לציין, כי באותו מקרה החזיק הנאשם את הנשק בביתו, כשהוא טעון במחסנית, ולצידו מחסנית נוספת מלאה בכדורים. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש של שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, אולם בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, העמיד את הרף התחתון של מתחם הענישה על **תשעה חודשי מאסר**, וגזר עונש זה על הנאשם. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור שהוגשה על-ידי הנאשם, וקבע כי מדובר בעונש הולם שאינו מצדיק התערבות.

רע"פ 4559/16 **נוסיראת נ' מדינת ישראל** (22.6.2016) שם הורשע הנאשם בעבירה של החזקת נשק ותחמושת, תוך שבית משפט השלום קבע מתחם הנע בין תשעה חודשי מאסר לעשרים וארבעה חודשי מאסר, ואגב כך, חרג לקולא מהמתחם והשית על הנאשם שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, וקבע כי מדיניות הענישה הנוהגת מצדיקה הטלת עונש מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה, מה גם שלא הייתה הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע, ועל כן הטיל על הנאשם **תשעה חודשי מאסר**. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם.

ע"פ 3288/14 **מדינת ישראל נ' קריספיל** (24.8.2014) שם הורשע הנאשם בעבירות של החזקת נשק שלא ברשות, והחזקת נכס חשוד כגנוב, וזאת לאחר שנסע לכתובת מסוימת בעיר עפולה, נכנס לדירה ויצא ממנה כעבור מספר דקות, כשהוא מחזיק בידו שקית ובה אקדח טעון ומשתיק קול. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שישה חודשי מאסר לעשרים ושניים חודשי מאסר, והטיל על הנאשם עונש של תשעה חודשי מאסר. בית המשפט העליון ציין כי בשנים האחרונות חלה עליה מטרידה בכל הקשור להחזקת

נשק שלא כדיון, סחר בנשק והובלת נשק, ועמד על חומרת עבירות אלה נוכח פוטנציאל ההרס הטמון בכלי הנשק, הכולל גם אפשרות לפגיעה עיוורת באנשים מן היישוב. על יסוד נימוקים אלה, ונוספים, קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה והעמיד את עונשו של הנאשם על **שמונה עשר חודשי מאסר**.

טרם אחתום חלק זה של סקירת הפסיקה, אציין כי באותם מקרים שהתבררו תחילה בבתי משפט השלום, והענישה בהם הוחמרה בבתי המשפט המחוזיים (ובדוגמאות שפורטו, ל - 9 חודשי מאסר) יש לזכור כי ענישה זו, מטבעה, לוקחת בחשבון כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין.

7. על יסוד האמור לעיל, ולאחר שלקחתי בחשבון את עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, את נסיבות ביצוע העבירה, ואת רף הענישה שנקבע בפסיקה, סבורני כי יש לקבוע **מתחם עונש הולם הנע בין תשעה חודשי מאסר לבין שלושים חודשי מאסר**.

8. כעת, יש לבחון את העונש המתאים לנאשם בגדרו של מתחם העונש ההולם, וזאת תוך מתן משקל לנתונים הבאים:

(א) הודאת הנאשם ולקיחת האחריות - אין חולק כי מדובר בנתון המצדיק הקלה בעונש, הן נוכח מוטיב החיסכון בזמן הציבורי, אך בעיקר נוכח מוטיב ההפנמה והרכנת הראש הטמון בו;

(ב) **מצבו הרפואי של הנאשם** - עיון במסמכים הרפואיים שהוגשו על-ידי הסנגור, מלמד כי מדובר בנאשם בן 34, אשר עבר בסוף שנת 2015 אירוע מוחי משמעותי, והיה מונשם משך תקופה ממושכת. כחלק מאותו אירוע סבל הנאשם מפרוסים ופגיעה בגפיים, ועל-פי המסמכים הרפואיים שהוגשו נותר נזק נוירולוגי מסוים המצריך המשך טיפול על ידי גורמים שונים, על אף שהנאשם עבר הליך שיקום. זאת ועוד, במהלך החזקתו של הנאשם בבית המעצר בתיק הנוכחי, הוא הובהל לבית החולים לאחר שנדקר דקירות סכין מרובות, כאשר במהלך האשפוז ובהיותו מונשם לקה באוטם מוחי (ראה אסופת המסמכים הרפואיים - נע/1).

(ג) **נסיבות אישיות** - הנאשם נשוי, ואב לחמישה ילדים קטנים (הגדול - בן 7.5 שנים). בהינתן האמור, ולאחר ששמעתי את עדותה של אשתו אודות השפעת הענישה על התא המשפחתי וילדיהם הקטנים, ראיתי ליתן משקל מסוים לקולא לנתונים האמורים.

(ד) **עבר פלילי** - לנאשם הרשעות קודמות במגוון עבירות, ודי בכך לכאורה כדי להצדיק קביעת עונש מתאים שאינו משקף את הרף התחתון של מתחם הענישה. עם זאת, רובם המכריע של הרשעות הנאשם הן הרשעות ישנות ועל כן, משקלו של העבר הפלילי בקביעת העונש המתאים אינו רב (הרשעה אחרונה משקפת עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית שבוצעה לפני כ-7 שנים, וההרשעה הקודמת לכך משקפת עבירות רכוש שבוצעו לפני כ-14 שנים ובגין הוארך עונש מותנה).

סיכום

9. לאחר ששקלתי את השיקולים השונים, ראיתי להטיל את העונשים הבאים:

(א) 11 חודשי מאסר לריצוי בפועל, החל מיום מעצרו 18.11.16.

(ב) 6 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור, תוך 3 שנים מיום שחרורו, את העבירה בה הורשע או סיוע לעבירה זו.

(ג) קנס בסך ₪ 4,000 או 10 ימי מאסר תמורתו.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ד אדר תשע"ז, 22 מרץ 2017, במעמד הצדדים.

בני שגיא , שופט